

குறிஞ்சித் திணையில் தலைவன் கூற்று

தி. மணிமொழி அ. *

அ தமிழாய்வுத்துறை, காவேரி மகளிர் கல்லூரி (தன்னாட்சி), திருச்சிராப்பள்ளி- 620018, தமிழ்நாடு, இந்தியா

The Leader's Statement in Kurinji Thina

T. Manimozhi a, *

^a Department of Tamil, Cauvery College for Women (Autonomous), Tiruchirappalli-620018, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
dharanivendhan1007@gmail.com

Received: 20-06-2022
Revised: 13-09-2022
Accepted: 25-09-2022
Published: 28-11-2022

ABSTRACT

Literature excels in capturing the essence of life that has not been dissolved by the flood of time. In that way, the respective chronicles have well recorded all the biographies of the Tamils. Palandamizhar's life is departmental. Tamils set up a lifestyle appropriate to the place and conveyed the excellence of the lifestyle through literature. In this way, the stories of Kurinji land life in hilly areas are abundantly reported in Sangam literature. This article examines the claims of the Kurinchi land chief. In human life, language separates man from other creatures and elevates this species to a higher level. The statements are made to reveal the elements of inner life. Through this article, it is possible to know that the mental consciousness of the leader is revealed.

Keywords: Kurinji Thina, Sangam literature, Kurinchi Land Chief

முன்னுரை

சங்க இலக்கியம் அக்கால மக்களின் வாழ்வியலையும், தமிழ்ச் சமூகத்தின் பண்பாட்டையும், பல்வேறுபட்ட தகவல்களையும் அளிப்பதில் முதன்மையாய் விளங்குகிறது. பிற மொழிகளின் அறக்கருத்துக்களை விஞ்சி நிற்கும் வகையில் செம்மைத் தன்மையுடன் தமிழ் இலக்கியங்கள் அமைகின்றன. அவற்றில் முன்னோடியாய் விளங்குவது சங்க இலக்கியம் ஆகும். சங்க இலக்கியத்தின் பாடுபொருள் அகமும் புறமும் ஆகும். பழந்தமிழரின் இரு கண்களாகக் காதலும் வீரமும் விளங்கியதைச் சங்க இலக்கியம் சான்று பகர்கின்றது. உலகம் நிலம், நீர், தீ, வளி, வான்வெளி ஆகிய ஐம்பூதங்களால் ஆனது. இயற்கை பல்வேறு வடிவங்களாய் பரிணமித்துள்ளது. மலை, காடு, ஆறு, சமவெளி, கடல், மணல்வெளி என்றெல்லாம் பரந்து விரிந்து இப்புவிபரப்பு அமைந்துள்ளது. பழந்தமிழர் இயற்கையின் புரிதலோடு வாழ்வினை மேற்கொண்டனர். இடங்களுக்கு ஏற்ப நிலங்களைத் தமிழர் பெயரிட்டு அழைத்தனர். அந்த வகையில் பழந்தமிழர் மலைப்பாங்கானப் பகுதிகளை அங்கு விளையும் சிறப்பிற்குரிய, அரிதான மலராகிய குறிஞ்சியின் பெயரால் அழைத்தனர். அத்தகு சிறப்பு வாய்ந்த குறிஞ்சி நிலத்தினைச் சங்க புலவர் பலரும் பாடியுள்ளனர். அவர்களுள் குறிஞ்சிநிலத்தால் மிகுதியாக ஈர்க்கப்பட்டு அதிகமாகக் குறிஞ்சியைப் பாடியவர் கபிலர். அக வாழ்க்கை களவு, கற்பு என்று அமைகின்றது. அகவாழ்வின் ஏழு திணைகளுள் அன்பின் ஐந்திணைகளே சிறப்பாகப் பேசப்படுகின்றன. அன்பின் ஐந்திணையில் முதன்மையாய் விளங்கக் கூடிய தகுதி குறிஞ்சித்திணைக்கு முழுமையாய் அமைகிறது. தலைவன் தலைவியை உள்ளடக்கிய அகவாழ்வில் காதலர் கூடுதற்குரிய சுற்றுச் சூழல்கள் ஒருங்கே நிறைந்ததாகக் குறிஞ்சித்திணை விளங்குகிறது. குறிஞ்சித் திணையைச் சங்க

புலவர்கள் பலர் பாடியுள்ளனர். இருப்பினும் அதிகமான எண்ணிக்கையில் பாடல்களைப் பாடியவர் கபிலர் ஆவார்.

சங்க அக இலக்கியங்களில் பெயர் கொள்ப பெறாத மரபு பேணப்பட்டுள்ளது. எனவே, அக இலக்கியங்களில் இடம்பெறும் மாந்தர்களுக்குத் தலைவன், தலைவி, தோழி, நற்றாய், செவிலி, பாணன், கண்டோர் போன்ற பொதுப் பெயர்கள் சூட்டப்பட்டுள்ளன என்பதைப் பழமையான இலக்கியங்கள், இலக்கணங்கள் மூலம் அறியலாம். இவர்களே கூற்றுக்குரியவர்கள் ஆவர். சங்க அகப்பாடல்கள் கூற்று அடிப்படையில் பாடப்பட்டவை ஆகும். கூற்றுக்குரியோர்களில் முதன்மையானவர்கள் தலைவன், தலைவி, தோழி. ஐங்குறுநூறு, கலித்தொகை, குறுந்தொகை போன்ற நூல்களில் கபிலர் பாடிய தலைவன் கூற்றுப் பாடல்கள் மட்டும் இக்கட்டுரைக்கு ஆய்வு எல்லையாக எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது.

கூற்றுக்குரியோர்

கூற்று நிகழ்த்துதற்குரியோரை வகுத்துரைக்கும் தொல்காப்பியர். கூற்று நிகழும் இடங்களையும் வரையறுத்துச் சென்றார்.

"பார்ப்பான் பாங்கன் தோழி செவிலி

சீர்த்தகு சிறப்பிற் கிழவன் கிழத்தியோடு

அளவியல் மரபின் அறுவகை யோரும்

களவினிற் கிளவிக் குரிய என்ப"

தொல்காப்பியர் கூற்றுக்குரியோரை வரையறை செய்வார் (Subramanian, 1999). கபிலர் உளவியல் கூறுகளைக் கையாண்டு கூற்றுகளின் வாயிலாக வெளிப்படுத்தியுள்ளார். சங்க இலக்கியத்தை உளவியல் இலக்கியம் என்றும் கூறலாம். குறிப்பாக அகப்பாடல்களில் மாந்தர்களின் உள்ளுணர்வுகள் சிறப்பாகப் பாடப்பட்டுள்ளன. அகமாந்தரின் உணர்வுகள் கூறுவோரின் துன்ப இன்ப மனநிலைக்கு ஏற்ப மாறுபட்டு ஒலிக்கின்றன. இம்மன உணர்வுகள் உளவியல் அணுகுமுறை கொண்டும் புலவர்களால் வரன்முறைக்கு உட்பட்ட புலனெறி மரபு சார்ந்தும் விளங்குகின்றன.

தமிழ் இலக்கண நூல் தலைவனுக்குரிய இலக்கணங்களைப் பெருமையும் உரனும் கூறும்.

"பெருமையும் உரனும்ஆடுஉ மேன"

என்பது தொல்காப்பிய நூற்பா. அவர் கூற்றுப்படி தலைமகன் என்பவன் ஒப்புயர்வற்ற ஈடு இணையற்ற ஆண்மைச் சிறப்பும் ஒழுக்கமும் கொண்ட தன்னிகரில்லாத தலைவனாகப் படைக்கப் பெறுதல் வேண்டும் என்கிறது (Subramanian, 1999). கபிலரின் தலைவன் கூற்றுப் பாடல்களின் மூலம் பண்பு நலம் சான்ற தலைவனின் உள்ளத்தைக் காண முடிகின்றது.

மாந்தர்களின் உணர்வுகளைப் இலக்கியத்தில் உளவியல் முறைப்படிப் படைப்பது படைப்பாளியின் பங்காகும். எனவே, சங்க இலக்கியம் மாந்தர்களின் மன உணர்வுகளை பற்றி தெரிந்து கொள்வதற்குரிய களமாகத் திகழ்கின்றது. பல்வேறுபட்ட புலவர்கள் பல சூழல்களில் பாடல்கள் பாடி இருப்பதை அவர்கள் பாடல்களில் இடம்பெறும் மாந்தர் உணர்வுகள் பொதுத் தன்மை கொண்டதைப் புலப்படுத்துகின்றன. கபிலரின் குறிஞ்சித் திணை பாடல்களில் இடம்பெறும் தலைவன் கூற்று கீழ்க்கண்டவாறு ஆராயப்படுகின்றன.

உளப் போராட்டம்

மனிதனின் எச்செயல்களுக்கும் மனமே அடிப்படையாக உள்ளது. மன்+அம் = மனம். மன் என்றால் நிலைபெற்றது. மனம் என்பதற்கு உள்ளம் என்ற பொருள் உண்டு. மனம் மனிதனுக்குத் தனிச்சிறப்பைத் தருகின்றது. "உயிரின் தோற்றம் போலவே மனத்தின் தோற்றமும் ஆராயத்தக்கது.

மனம், புத்தி, அகங்காரம், சித்தம் என நான்கு உட்கருவிகள் இருப்பதாக இந்தியத் தத்துவ வாதிகள் கூறுகின்றனர்" (Shanmuga Sundaram, 1992).

மனித இனம் ஒவ்வொரு சூழ்நிலையிலும் எவ்வாறு வேறுபடுகிறது என்பதைக் கபிலர் குறிஞ்சி பாடல்களின் வழி அறியலாம். இவற்றில் தலைவனின் உள்ளம் செயல்படும் விதம் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். "ஒரே சமயத்தில் ஒன்றுக்கொன்று முரணான தேவைகள், ஆசைகள், உள்ளத் துடிப்புகள் ஆகியன ஒன்றோடு ஒன்று மோதுவதால் உளப் போராட்டங்கள் உண்டாகின்றன" என்று கூறப்படுகின்றது. ஒரு மனிதனுக்குத் தான் நினைத்தது நடக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் தோன்றும் போது மனம் போராட்டத்திற்கு உள்ளாகிறது. அது நிறைவேறும் வரை போராட்டம் நீள்கிறது. அப்போது மனிதன் தன் நிலை மறந்து புலம்ப ஆரம்பிக்கிறான் (Nagarajan, 2009).

இந்நிலை மனித மனத்தின் இயற்கை. இவ்வாறு குறிஞ்சி நிலத்தலைவனும் நினைத்தது நடக்காத போது புலம்பித் தவிக்கிறான். தலைவியால் தலைவன் வலிமை இழந்து காணப்படுகிறான். தலைவி தனக்குக் கிடைக்கும் வரை தலைவனின் மனம் போராட்டத்தில் தான் இருக்கும். அந்த போராட்டம் எப்போது தீரும் எனப் பாங்கனிடம் தலைவன் புலம்புவதாக ஒரு பாடல் அமைந்துள்ளது.

"மால்வரை இழிதரும் தூவெளஅருவி
கல்முகைத் ததுப்பும் பல்மலர்ச் சாரற்
சிறுகுடிக் குறவன் பெருந்தோட் குறுமகள்
நீர்ஓ ரன்ன சாயல்
தீஓ ரன்ன என் உரன் அவித்தன்றே"

எனக் கூறி என் எண்ணம் நிறைவேறத் தான் என்ன செய்ய வேண்டும் எனத் தலைவியை அடைய விரும்பும் தலைவன் கேட்கிறான். இதில் தலைவன் போராடும் போராட்டம் கூறப்பட்டுள்ளது. தனக்கு இன்பத்தை அளிக்கும்படியாக தன் தலைவியோடு சேர வேண்டும் என தலைவன் கருதித் தவிக்கிறான் (Nagarajan, 2009).

இங்கு அருவியின் தன்மையைத் தலைவிக்குக் கூறியிருப்பது, தீயை அணைக்கும் பண்பு நீராகிய அருவிக்கு உண்டு. அதுபோல எனக்கு இருக்கும் காமத்தீயை, துன்பத்தீயை அணைக்க தலைவியால் மட்டுமே முடியும் என உளப்போராட்டத்தை தன் தோழனிடம் தலைவன் கூறுகிறான்.

மன ஆறுதல்

மனிதர்கள், தாம் விரும்பிய ஒன்று கிடைக்காத போது மன வருத்தத்திற்கு ஆட்படுவர். மேலும், மாறிவரும் இன்றையச் சூழலில் மன ஆறுதல், மனச்சுமை, மன இறுக்கம், மன முறிவு போன்ற மனச்சிக்கல்களுக்கும் ஆட்படுகின்றனர்.

தலைவியைப் பிரிந்ததால் தலைவனுக்கு ஏற்படும் மனவருத்தத்தை இப்பாடல் உணர்த்துகிறது. இரவுக்குறி வந்து நீங்குகின்ற தலைவன், தன் நெஞ்சிற்குக் கூறும் விதமாக இப்பாடல் அமைந்துள்ளது.

"இரண்டுஅறி கள்விநம் காதலோளே
முரண்கொள் துப்பின் செவ்வேல் மலையன்
முள்ளூர்க் கானம் நாறவந்து
நள்ளென் கங்குல் நம்ஓ ரன்னள்
கூந்தல் வேய்ந்த விரவுமலர் உதிர்த்துச்
சாந்துஉள நறுங் கதுப்பு எண்ணெய நீவி
அமரா முகத்தள் ஆகித்

தமர்ஓ ரன்ன வைகறை யானே"

தலைவன் தன் நெஞ்சிடம் காதலி இரண்டு விதமாகச் செயல்படுகின்ற கள்ளத்தனம் உடையவள். ஏனெனில் இருள் செறிவுடைய நடு இரவில் நம்முடன் ஒன்றிய தன்மையினள் ஆனாள். ஆனால் விடியற்காலையில் தன் கூந்தலில் நான் சூடிய பல வகையான மலர்களை உதிர்த்துவிட்டு மயிர்ச்சாந்து பூசி மணமுள்ள கூந்தலில் எண்ணெய் தடவி மாறுபட்ட முகத்தை உடையவளாகித் தம் சுற்றத்தாருடன் ஒன்றி அதற்கேற்ற தன்மையினள் ஆயினள் (Nagarajan, 2004).

இரவு நேரத்தில் என் பக்கம், எனக்காக மட்டும் இருந்த தலைவி, விடியற்காலையில் எனக்கும், அவளுக்கும் இடையே இருந்த அன்பு வெளிப்படாதவாறு, உறவினர்களுக்கு முன் மாறுபட்ட முகத்தை உடையவள் ஆகி உறவினர்களுக்கு ஏற்ற நல்ல பெண் என்று கூறும் அளவிற்கு அவர்களுக்கு ஏற்றவாறு தன்னை மாற்றிக் கொண்டாள் தலைவி. தலைவியின் அறிவுசார்ந்த இச்செயல்பாட்டினை தலைவன் எண்ணி மிகுந்த நிறைவையும் ஆறுதலையும் அடைந்ததை அறிய இயலுகிறது. ஆக, இக்கூற்றின் வாயிலாகக் கபிலர் தலைவனின் மன ஆறுதலைப் பதிவு செய்து இருப்பதை அறிய முடிகிறது.

பாலுணர்ச்சி வெளிப்படுத்தல்

தலைவன் தலைவியைக் காணும் போது அவள் மேல் காதல் ஏற்படுகிறது. காரணம் தலைவியின் உடல் தோற்றம், செயல்பாடு, பண்பு இவற்றைப் பார்க்கும்போது ஒரு தலைவனுக்கு அவனை அறியாமல் அந்த தலைவி மேல் காதல் எழுகிறது.

அவளை தன் வாழ்க்கைத் துணையாக வரவேண்டும் என எண்ணுகிறான். அவளுடன் புணர்தல் நிகழ்வு நடைபெற நினைக்கிறான். உடலால் மட்டும் அல்ல மனதாலும் அவளுடன் சேர்ந்து இன்புற நினைக்கிறான் தலைவன். இந்த எண்ணம் குறிஞ்சிக்கு உரிய உரிப்பொருளான புணர்தலும் புணர்தல் நிமித்தமும் என்பதை நிறுவும் விதமாக இச்செய்தி கூறப்பட்டுள்ளது. தலைவனின் இந்த புணர்தல் வாழ்க்கை அமைப்பிற்கு அடிப்படை ஆகும்.

தலைவனின் இந்த புணர்தல் வாழ்க்கை அமைப்பிற்கு அடிப்படையாகும். பாலுணர்வு விருப்பத்தையும் நிறைவேற்றும் விதமாக இந்த புணர்தல் அமைகிறது.

"காதற் காமம் காமத்து சிறந்தது

விருப்போ ரொத்து மெய்யுறு புணர்ச்சி"

என்று பரிபாடல் மொழிகிறது (Subramanian, 1999).

"காம உணர்ச்சி என்பது உடல் சார்ந்த ஒரு தினவு என்பது மட்டுமல்லாது முதன்மை நிலையில் மனம் சார்ந்த உணர்வு எனப் புரிந்து கொள்வது அவசியமானது. இவ்வுணர்ச்சி அமுக்கப்படும் போது அற்புதமான புனைவுகளாக மாறும் என்பதை :பிராய்டிய அடிப்படையில் புரிந்துகொள்ள முடியும்" என்பர் (Nalangili Aranga, 1999).

கலித்தொகையில் ஒரு தலைவன் தலைவியை நோக்கினான். தலைவியும் நோக்கினாள். இருவரும் இரண்டறக் கலந்தனர். சிலநாள் களவு ஒழுக்கம் நடந்தது. பிறகு சில நாள் அவன் வரவில்லை. ஒரு நாள் வந்தான். அவளுக்கு அவன் மீது கோபம். முகம் கொடுத்துப் பேசவில்லை. தலைவி திரும்பியிருந்தாள். அவளது பின்னழகையும் முன்னழகையும் ரசித்தான் தலைவன். புணர்தல் நிகழ்வு நடைபெறுகிறது. புணர்தலின் போது தலைவன் பேசுகிறான்.

"அணிமுகம் மதி ஏய்ப்ப அம்மதியை நனி ஏய்க்கும்

மணிமுகம் மாமழை

நின்பின்ஒப்பப் பின்னின்கண்

விரிநுண் நூல் சுற்றிய ஈரிஇதழ் அலரி

அரவுக் கண் அணி உறழ் ஆரல் மீன் தகை ஒப்ப
அரும்படர் கண்டாரைச் செய்து ஆங்குஇயலும்
விரிந்து ஒலி கூந்தலாய் கண்டை எமக்குப்
பெரும்பொன் படுகுவை பண்டு"

என்று கபிலர் குறிப்பிட்டுள்ளார். உன் முகம் என்ன! சந்திரனோ! கரு கரு கருவென அடர்ந்து தொங்கும் உன் கூந்தல் என்ன! அந்த சந்திரனையும் சூழ்ந்திருக்கும் மேகமோ உன்னுடைய கூந்தலில் பின்னித் தொடுக்கப்பட்டுள்ள மலர்தான் என்ன மேகக் கூட்டத்தினிடையே தோன்றும் நட்சத்திரமோ என்ன அழகு. இந்த அழகு. இந்த அழகு யாரால் வெளிப்பட்டது. என்னால் அல்லவோ பெண்ணே! எண்ணிப்பார்! எனக்கு இதற்குப் பெரும் பொன் கொடுக்க வேண்டும் நீ! தெரிந்ததா! என்று தலைவியிடம் தலைவன் வினவினான் (Visuvanathan, 2004).

உன் மென்தோள் கரும்பு போல் கண்ணுக்கினிய தாய் விளங்குவது யாரால்? குவளைப் பூவுடன் போட்டியிடும் நின் கண்கள் ஒளி பெற்று, எழில் பெற்றுத் திகழ்வது எவரால்? முல்லை மொட்டுடன் போர் தொடுக்கும் முறுவல் பெற்றவளே! இது போதாது. இன்னும் பேரழகு வேண்டும் என்று நீ விரும்பினால் அதற்குத்தான் நான் இருக்கிறேன் என்னைக் கட்டிக் கொள். பொன்னிறமான பசலை நீங்கும். இதைத்தான் நான் முதலில் கூறினேன். பொன் கொடு, பொன் கொடு என்றேன். அது தெரியாமல் கோபிக்கிறாய் என்று தலைவன் தலைவியைப் புணரும்போது பேசினான்.

உணர்வுப் பூர்வமான வார்த்தைகளைப் பேசி தன் அன்பை வெளிப்படுத்தினான் தலைவன். இதில் தலைவனின் பாலுணர்வு வெளிப்படுகிறது. ஆக, குறிஞ்சிப் பாடல்களில் தலைவன் அனைத்து சூழ்நிலைகளையும் அதற்கு ஏற்ப ஒவ்வொரு கூற்றிலும் வெவ்வேறு கோணத்தில் அக மாந்தர்களின் மன நிலையைக் கபிலர் பதிவு செய்துள்ளார். பாலுணர்ச்சி பற்றிய செய்தியைக் கபிலர் தம் பாடலில் குறிப்பிட்டுள்ளமைப் பற்றியும் அறிய முடிகிறது.

கனவுநிலை

உணர்வுகளின் வெளிப்பாடு விழிப்பு நிலையிலும் உறக்க நிலையிலும் வெளிப்படும். உறக்க நிலையில் வெளிப்படும் உணர்வுகளைக் கனவின் மூலம் உணர்வர். கனவு ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் ஏற்படும் இன்பத்தின் வடிகால் எனவும், அழுக்கப்பட்ட ஆசைகளின் பிறப்பிடம் எனவும் கூறுவர்." ஒரு மனிதனுடைய தன்மையை அறிந்து கொள்வதற்கு அவன் காணும் கனவுகள் பெரிதும் துணை புரிகின்றன" என்று குறிப்பிடுகின்றார் (Duran, 2008).

தொல்காப்பியர், அன்பு மிகுதிக்கண் தலைவன், தலைவி இருவருக்கும் கனவு தோன்றும் என்பதை,

"கனவும் உரித்தாள் அவ்விடத் தான"

என்ற நூற்பா மூலம் குறிப்பிடுகிறார். 'உடன் போக்கில் தலைவி தலைவன் செல்லும் போது தாய்க்கும் கனவு தோன்றும்' என்கிறார் (Subramanian, 1999).

"தாய்க்கும் உரித்தால் போக்குடன் கிளப்பின்"

"நாணுதல் துஞ்சல் அரற்றுக் கனவெனா"

"கண்துயில் மறுத்தல் கனவோடு மயங்கல்"

என்னுமிடத்துத் தொல்காப்பியர் கனவைத் தலைவன் தலைவியின் உள்ளத்தில் தோன்றும் மெய்ப்பாடாகவும் குறிப்பிடுகிறார் (Subramanian, 1999).

கபிலரின் பாடல்களில் கனவு கண்ட நிகழ்வுகள் பற்றியும் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. "சங்க இலக்கியங்களில் இயற்கை வருணனைகள் மிக்கிருந்தாலும் வாழ்க்கையில் புனைவுகள் இன்றி உள்ளது

உள்ளபடி இயல்பான, அதே நேரத்தில் இயற்கையோடு இயைந்த வாழ்க்கையையும், மிகுதலும் குறைதலும் இன்றி உள்ளபடியான வாழ்க்கையையும் காட்டப்பட்டிருக்கிறது என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்." அந்த வகையில் மனித வாழ்வில் நிகழும் கனவுகளும் இலக்கியங்களில் இடம் பெறுவது மிகுந்த இயல்பானதாக அமைகின்றது (Kumariseliyan, 2011).

"மின் அவிர் வயங்கிழை ளெகிழ்ச் சாஅய்

நன்னுதல் பசத்தல் யாவது? துன்னிக்

கனவில் காணும் இவளே

நனவிற காணாள் நின் மார்பே தெய்யோ!"

என்ற பாடலில் தலைவி மின்னல் போன்று ஒளிவிட்டு விளங்கும் தன் அணிகள் நெகிழ உடல் மெலிந்து நெற்றிப் பசப்புற வாழ்கிறாள். அதற்குக் காரணம் கனவில் நெருங்கி உன்னைக் காண்கிறாள் என்று தலைவனிடம் தோழி குறிப்பிடுகிறாள். ஒருவரை ஒருவர் எண்ணிக்கொண்டே வாழ்கிற அக வாழ்வின் நிகழ்வுகள் கனவுகளாக இங்குக் காட்டப்பட்டிருப்பது எண்ணத்தக்கதாகும். மனித எண்ணங்களே கனவுகளாகப் பிரதிபலிக்கின்றன. அவற்றில் காதல் நிகழ்வுகளும் இடம் பெறுவதை மேற்கண்ட பாடல் வழி அறியலாம் (Dhatchanamoorathi, 2007).

நினைவுகூர்தல்

"எல்லா உயிர்களிடமும் தமது அனுபவங்களைச் சேர்த்துச் சேமித்து வைக்கக்கூடிய திறன் உண்டு. இத்திறனைப் பயன்படுத்துதலை நினைவு கூர்தல்" என்பர். அண்மையில் நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சிகள், நினைவுக்குக் கொண்டு வருவதற்கு எளிமையானவை, சிக்கலான நிலையிலும் அண்மையில் நடந்த நிகழ்ச்சிகள் சிறப்பாக மனத்தில் தங்கியிருக்கின்றன. நீண்ட நாட்களுக்கு முன்பு நிகழ்ந்தவை அந்த அளவிற்கு மனதில் இருப்பதில்லை (Santhanam, 1996).

ஜங்குறுநூற்றில் வரும் தலைவன் பழைய நினைவுகளை, அதாவது தலைவியுடன் பழகிய நினைவுகளை மறக்காமல் நினைத்துக் கொண்டிருப்பதைக் கபிலர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

"மழை வரவு அறியா மஞ்ஞைஆலும்

அடுகல்நல்ஊர் அசைநடைக் கொடிச்சி

தான் எம் அருளாள் ஆயினும்

யாத்தன் உள்ளுபு மறந்து அறியாமே"

என்ற பாடலில் 'மழை வருவதை உணர்ந்து மயில்கள் ஆடுதற்கிடமான பக்க மலைகளை உடைய ஊரில், அசைந்த நடையினைக் கொண்ட கொடிச்சியான என் தலைவி எனக்கு அருளுவதற்கு உடன்படாள் ஆயினும் தலைவியை நினைத்தலை ஒருபோதும் மறந்தறியோம்' என்று தலைவன் கூறுகிறான் (Dhatchanamoorathi, 2007).

தலைவி நாணத்தால் சிலவற்றைத் தோழியிடம் மறைத்தாலும் தலைவன் எப்போதும் தலைவியை அவளுடன் இருந்த நினைவுகளையும் மறக்காதவன் ஆவான். ஏனெனில் தலைவி தலைவனின் உள்ளம் முழுவதும் நிரம்பி இருக்கிறாள். எனவே என் நினைவுகளும் அவளைச் சுற்றியே உள்ளன. அண்மையில் நடந்த நிகழ்வுகள் ஆழமாக மனதில் பதிந்து விடும் என்பதற்கு இக்கூற்றைச் சான்றாகக் கூறலாம். என்றோ நடந்த நிகழ்வுகள் ஒவ்வொரு முறையும் நினைக்கும் போதும் புதுப்பிக்கப்பட்டுக் கொண்டேயிருத்தல் எண்ணத்தக்கதாகும். அந்த வகையில் தலைவனின் கூற்று நினைவு கூர்தலை மையமிட்டு அமைகிறது.

எச்சரிக்கை விடுத்தல்

தான் விரும்பிய தலைவி கிடைக்காத போது தலைவன் மடலேறுதல் நிகழ்வை நிகழ்த்துகிறான். தொடக்கத்திலே மடலேறுதல் நிகழ்வு மேற்கொள்ளப்படவில்லை. தலைவியை வீட்டுக்காவலில் வைத்து இற்செறித்தல் நடைபெறுகிறது. இனி தலைவியைப் பார்க்கவோ, பேசவோ முடியாது என்ற சூழல் தலைவனுக்கு ஏற்படுகிறது. தலைவி இனி கிடைப்பாளா? என்ற வினா தலைவன் மனதில் எழுகிறது. அந்தச் சூழலில் மடலேறுகிறான் தலைவன். தலைவி புறக்கணிக்கும் போதும் இந்நிகழ்வு மேற்கொள்ளப்படுகிறது. மிக அழகான பெண், அன்னநடை நடந்து செல்கிறாள். அதைத் தலைவன் கண்டான். அவளைப் பின் தொடர்கிறான் தலைவியிடம் எவ்வளவோ பேசியும் அவள் பதில் கூறாமல் செல்கிறாள். இந்நிலையில் தலைவன் மடலேறுவதாக அமைகிறது.

மடலேறுதல் என்பது ஓர் ஆண் ஒரு பெண் மீது காதல் கொள்கிறான். தன் காதலை ஏற்கும்படி மன்றாடுகிறான், கெஞ்சுகிறான், பயனில்லை. பிறகு பனங்கருக்கினால் ஒரு குதிரை செய்வான் தன் காதலியின் படத்தை எழுதுவான். கையிலே பிடித்துக் கொள்வான். அந்த பனங்குதிரை மீது ஏறிக் கொள்வான். சிறு பிள்ளைகளை அழைப்பான். குதிரையை இழுக்கச் செய்வான். அவர்களும் ஆனந்தமாக அந்தக் குதிரையை இழுத்துக் கொண்டுச் செல்வார்கள்.

தலைவன் விரும்பிய காதலி எங்கே இருக்கிறாளோ அந்த ஊரிலேயே எல்லாரும் காணக்கூடிய பொது இடத்தில் கொண்டுபோய் நிறுத்துவார்கள். தலைவன் தலைவியின் படத்தைப் பார்த்துக் கொண்டே நோன்பு இருப்பான். இதுவே மடலேறுதல் ஆகும். இச்செய்தியைக் கபிலர் கலித்தொகையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

"நின் தவறு இல்லானும்

ஒல்லையை உயிர்வெளவும் உருஅறிந்து அணிந்து தம்

செல்வத்தால் போத்தந்த நுமர் தவறு இல் என்பாய்

என ஆங்கு

ஒறுப்பின் யான் ஒறுப்பது துமரையான் மற்று இந் நோய்

பொறுக்கலாம் வரைவந்து அன்றிப் பெரிதாயின் பொலங்குழாய்

மறுத்து இவ்வர் மன்றத்து மடல்ஏறி

நிறுக்குவென் போல்வல் யான், நீ படு வழியே"

என்ற பாடலில் தலைவன் நெஞ்சைத் தலைவி கொள்ளை கொள்கிறாள். தலைவி பொல்லாத துன்பம் தந்ததால் தலைவன் மதியிழக்கிறான். இதற்கு தலைவன் மேல் தான் குற்றம் என்று தலைவி கூறுவாள். அதற்கு இளமையான வயது என்று தெரிந்தும் அழகான உடை அணிந்து அனுப்பிய தலைவியின் பெற்றோர் மேல் தான் குற்றம் என்று தலைவன் கூறுகிறான். இதற்குத் தலைவி பதில் கூறாமல் இருந்ததால் தலைவன் கோபமடைந்து பொறுக்காமல் சில வார்த்தைகள் கூறுகிறான். மடலேறி தன் உயிரை விடுவேன் என்றும் அந்தப் பழி தலைவி மேல்தான் விழும் என்று கூறி அவளை விட்டு அகன்றான் (Visuvanathan, 2004).

இதில் தான் விரும்பிய தலைவி கிடைக்கவில்லை என்றதும் தன் உயிரைப் போக்கிக் கொள்ளும் அளவிற்குத் தலைவன் முன்வருகிறான். இதை நோக்கும்போது தலைவன் தலைவி மேல் வைத்துள்ள ஆழமான அன்பு வெளிப்படுகிறது. தான் விரும்பிய தலைவியைத் திருமணம் செய்து கொள்ள வேண்டும் என்ற ஆசை தலைவன் மனதில் இருப்பது தெரிகிறது.

நன்றி உணர்வு வெளிப்படல்

ஒவ்வொரு மனிதனும் தனித்து வாழ முடியாது பிறரைச் சார்ந்து தான் வாழ வேண்டும் அவ்வாறு சார்ந்து வாழும் போது தாம் பிறருக்கு, உதவியும் பிறர் நமக்கு உதவியும் செய்து வாழ

வேண்டிய சூழல் ஏற்படும். மனிதனுக்கு மனிதன் உதவி செய்து வாழ வேண்டிய கட்டாயத்தில் மனிதன் இன்று வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறான். உதவி செய்ததை மறக்காமல் நன்றி உணர்வோடு இருக்கும் பண்பு மனிதனிடம் இருக்க வேண்டிய ஒரு சிறந்த குணமாகும். இன்றையச் சூழலில் எல்லோரும் நன்றி உணர்வுடன் இருப்பதில்லை. ஆனால் சங்க கால மக்கள் நன்றி உணர்வுடன் வாழ்ந்தனர் என்பதற்குச் சான்றுகள் காணப்படுகின்றன. தலைவன் தன் நெஞ்சிற்குக் கூறும் விதமாக இப்பாடல் அமைந்துள்ளது.

“நன்றே செய்த உதவி நன்று தெரிந்து

யாம் எவன் செய்தும் நெஞ்சு காமர்

மெல்லியல் காப்ப

பல்குரல் ஏனல் பார்த்ததும் கிளியே”

என்ற பாடலில் தலைவன் கிளிக்கு முதலில் நன்றி சொல்கிறான். ஏனெனில் அந்த கிளி தான் என் தலைவியை அடிக்கடி சந்திக்கும் வாய்ப்பை ஏற்படுத்தியது என்று தலைவன் கூறுகிறான் (Dhatchanamoorathi, 2007).

தினைப்புனத்தைக் காவல் காக்க என் தலைவி வருவதற்கான வாய்ப்பை கிளிகளே ஏற்படுத்தின. தெறி தினையை உண்ண வந்ததால்தான் தலைவி காவல் காக்க வந்தால் தலைவன் தலைவியைச் சந்திக்க ஏதுவாக அமைந்ததற்குக் காரணம் கிளி தான் என்பதைச் தலைவன் மனம் உணர்கிறது. கிளிகள் செய்த உதவியைப் பேருதவி என்று குறிப்பிடுகிறான். செய்யாமல் செய்த உதவி என்றும் குறிப்பிடுகிறான். தலைவன் இக்கிளிகளுக்கு என்ன கைமாறு செய்வது என்று நினைக்கிறான். தன்னுடைய காதல் மீது எத்தனை ஈர்ப்பு இருந்தால் தலைவியைச் சந்திப்பதற்காகச் சூழல்களைப் பற்றி ஆராய்ந்து தலைவன் கிளிகளுக்கு நன்றி சொல்லி இருப்பான் என்பதை அறிதல் வேண்டும்.

இதில் தலைவனின் நன்றி உணர்வு தெரிகிறது. மனித இனத்தில் மட்டும் குறிஞ்சி நிலத்தார் நன்றி உணர்வோடு இல்லை. பிற உயிர்களிடத்தும் நன்றி உணர்வோடு இருந்தார்கள் என்பதைக் குறிப்பால் உணர்த்தி உள்ளார் இதைத்தான் வள்ளுவர்.

“செய்யாமல் செய்த உதவிக்கு வையகமும்

வானகமும் ஆற்றல் அரிது” (Parimelalhagar, 2002)

“நன்றி மறப்பது நன்றன்று நன்றல்லது

அன்றே மறப்பது நன்று”

என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார் (Parimelalhagar, 2002).

இவ்வாறாக தலைவனின் மனதிலுள்ள எண்ணங்கள், கூற்றுகள் வாயிலாகப் பல நிலைகளில் வெளிப்பட்டதை அறியமுடிகிறது. தலைவன் தலைவி மீது கொண்டுள்ள காதல் உணர்வு உள்ள போராட்டம், அன்பு உள்ளம், நன்றி உணர்வு, வீரம் போன்ற தலைப்புகள் மூலம் தலைவனின் உள்ள வேறுபாடுகளை அறிய முடிகிறது (Parimelalhagar, 2002).

காட்சிகளை மீட்டெடுத்தல்

நம் முன் தற்சமயம் நிகழும் அல்லது நமக்கு அறிமுகமாகும் அல்லது நம்மை எதிர்ப்படும் ஒன்றைக் கண்டு அதை நாம் முன்னரே அறிந்துள்ளோம் என்று உணர்வதே மீட்டறிதல் ஆகும் (Santhanam, 1987).

தலைவனும் தலைவியும் இயற்கைப் புணர்ச்சி புணர்ந்து இன்புற்றனர். பிறகு தலைவி தோழியர் கூட்டத்துடன் நிற்பதைப் பார்க்கிறான் அவளுடைய பேரழகை எண்ணி தலைவன் வியந்து தனக்குத்தானே சொல்லி இன்புறுகிறான்.

“குன்ற நாடன் குறைத்து கவாஅன்

பைஞ் சுனைப் பூத்த பகுவாய் குறையும்
அம் சில் ஓதி அசை நடைக் கொடிச்சி
கண்போல் மலர்தலும் அரிது இவள்
தன்போல் சாயல் மஞ்ஞைக்கும் அரிதே”

குன்ற நாடன் உடைய மலைச்சாரலில் உள்ள சுனையில் பூத்த குவளை மலரும் மலையிலுள்ள மயிலும் அழகிய சிலவாகிய கூந்தலையும் அசைந்த நடையையும் உடைய குறமகள் கண்போல் மலர்தல் அரிது. அவளுடைய சாயலைப் போல் மயில் இருத்தலும் அரிது (Dhatchanamoorthis, 2007).

இதில் தலைவியின் கண்களில் உள்ள குளிர்ச்சி குவளை மலருக்கு இல்லை என்பதைத் தலைவன் கூறுகிறான். மயிலின் சாயல் காண்போருக்கு இன்பம் அளிப்பதாக இருக்கும். ஆனால் தலைவியின் சாயலைக் கண்டதால் தலைவியின் அழகு மயிலுக்கு இல்லை என்று கூறி தலைவன் காதல் இன்பத்தில் திளைக்கிறான். மேற்கண்ட பாடலில் தலைவியின் அழகைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்பொழுது தலைவி மற்ற உயிரினங்களோடு ஒப்பிட்டு தலைவியைச் சிறந்த தன்மை உடையவளாகத் தலைவன் கூறுகிறான். இதில் தலைவியின் அழகைச் சிறப்பிப்பதால் தலைவனின் காதல் வெளிப்படும் தெரிகிறது (Dhatchanamoorthis, 2007).

முடிவுரை

கபிலர் பாடல்களில் அக இலக்கிய மாந்தர்கள் பண்பு நலம் சார்ந்தவர்களாகவே படைக்கப் பெற்றிருக்கின்றனர். குறிப்பாக, கபிலர் காட்டும் தலைவன் பெருமையும் உரனும் கொண்ட தொல்காப்பியத் தலைவனாக செயல்படுவதைக் காணலாம். ஒப்புயர்வற்ற ஆண்மைச் சிறப்பும் ஈடு இணையற்ற எழில் நலமும் கொண்ட தன்னிகரில்லாத தலைமகனாகத் தோன்றுகின்றான். தலைவனது காதல் உறுதி அவன் கடந்து வரும் வழியிலும் ஊரார் உறங்கும் நள்ளிரவு வேளையில் வருவதிலும் தெரிகின்றது. ஆகத் தலைவன் கூற்றுகள் உளவியல் தன்மைகள் அமைந்து சமூக வாழ்வின் நன்னெறிக்கு அடிகோலுவதாக அமைகின்றன.

References

- Dhatchanamoorthis, A. (2007) Ainkurunuru, New Century Book House, Chennai, India.
- Duran, P. (2008) Manamum athan Villakkamum, Sandhiya Pathippagam, Chennai, India.
- Kumariseliyan, (2011) Senmozhlitamil, Saradha Pathippagam, Chennai, India.
- Nagarajan, K. (2009) Kattral Manitha Valarchi Thodarpana Ulaviyal, Ram Pathippagam, Chennai, India.
- Nagarajan, V. (2004) Kurunthogai moolamum uraiyum, New Century Book House, Chennai, India.
- Nalangkili Aranga, (1999) Britain Kalai Illakkiya Ulapagukpaiaavu, Vaanathidasan Pathippagam, Puducherry, India.
- Parimelalhagar, (2002) Thirukurral, Saradha Pathippagam, Chennai, India.
- Santhanam, S. (1987) Kalvin Ulaviyal Kalvi Samoogaviyalum, Sandha Pathippagam, Chennai, India.
- Shanmuga Sundaram, (1992) Manathithin Thottram, Pudevai Paintamilar Pathippagam, Puducherry, India.
- Subramanian, Sa.Ve. (1999) Tholkappiyam Thelivurai, Manivasagar Pathippagam, Chennai, India.
- Visuvanathan, A. (2004) Kalithogai (Mulamun Uraium), New Century Book House, Chennai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

Attribution 4.0 International (CC BY 4.0)

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License